

Sygn. akt III U 444/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2023r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Piotr Witkowski
Protokolant:	Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 października 2023r. w Suwałkach

sprawy **M. G. (1)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o ustalenie

w związku z odwołaniem M. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 25 lipca 2022 r. znak (...)

oddala odwołanie;

zasądza od M. G. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w B. decyzją z dnia 25.07.2022 r. stwierdził, że G. M. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy, i Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji w kwocie łącznej (...) zł w tym:

z tytułu:

składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od 2016-04 do 2022-04 w kwocie: (...) zł

odsetek za zwłokę: (...) zł

z tytułu:

składek na ubezpieczenie zdrowotne ramach zakresów numerów deklaracji 01-39

za okres od 2016-02 do 2022-04 w (...) zł

odsetek za zwłokę: (...)zł

z tytułu:

składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych świadczeń Pracowniczych w ramach zakresów numerów

deklaracji 01-39 za okres od 2016-05 do 2022-04 w kwocie: (...) zł

odsetek za zwłokę: 0,00 zł

Wskazał też tą decyzją, że na podstawie art. 23 ust 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.Uz.2022.Poz 1009 ze zm.), odsetki naliczane będą nadal do dnia zapłaty włącznie z tym dniem. Odsetki za zwłokę naliczane są na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021r. poz. 1540).

W uzasadnieniu decyzji podał, że na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy, czego M. G. (1) nie uczynił. Nie złożył też wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek. Stąd Zakład Ubezpieczeń Społecznych, działając na podstawie art. 83 ust. 1 wskazanej ustawy, określił wysokość zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, oraz ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zgodnie z art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, do składek na ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w zakresie: ich poboru, egzekucji wymierzania odsetek a zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy, które dotyczą składek na ubezpieczenia społeczne.

Zakład wskazał również, że jeżeli określone w drodze niniejszej decyzji zobowiązanie nie zostanie uregulowane wraz z należnymi odsetkami za zwłokę w terminie miesiąca od daty doręczenia niniejszej decyzji, zgodnie z art. 24 ust. 2 w związku z art.32 skazanej. ustawy, zobowiązany będzie, do przymusowego ściągnięcia należności w trybie przepisów ustawy z nią 17.06.1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479) lub egzekucji sądowej w trybie przepisów ustawy z dnia 17.07.1964 r. kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2019 r. poz. 1460).

W odwołaniu od tej decyzji M. G. (1) zarzucił jej naruszenie przepisów prawa materialnego tj.

- art. 83 ust.1 w zw. z art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. C. ustawy i systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez błędne przyjęcie że w okresie od 02.2016 r. – 11.2017 r. pomimo jednoczesnego wykonywania pracy najmniej na rzecz słowackiego pracodawcy, a także prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce, podlega wyłącznie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

- art. 47 ust. 1 pkt 2b i 2c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, przez błędne ustalenie, iż to on jako Ubezpieczony był zobowiązany do złożenia deklaracji rozliczeniowej za sporny okres, co w konsekwencji upoważniało Organ rentowy do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne;

- art. 6 ust. 1 pkt 5, art.. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez błędne przyjęcie, iż jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na terytorium Polski, obowiązany był do odprowadzania składek w zakresie zabezpieczenia społecznego, podczas gdy składki odprowadzane były przez słowackiego pracodawcę, u którego wykonywał pracę najemną, do tamtejszej instytucji ubezpieczeniowej.

Wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie, iż w okresie 02.2016 r. – 11.2017 r. oraz 03 i 04.2022 r. nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Organowi rentowemu oraz zasądzenie od Organu rentowego na swoją rzecz zwrotów kosztu procesu wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu podnosił, że nie jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń z tytułu nieopłaconych składek, gdyż poza prowadzeniem w Polsce pozarolniczej działalności gospodarczej, od dnia 02.2015 r. do 11.2017 r. wykonywał pracę najemną na terytorium S. na rzecz M.

Choć Organ rentowy decyzją z dnia 13.12.2019 r. ustalił, że w powyższym okresie zastosowanie do niego znajdzie ustawodawstwo polskie, to samo określenie ustawodawstwa właściwego, nie przesądza o obowiązku odprowadzania składek, bowiem nie na każdym cięży powyższy obowiązek. Wydanie więc decyzji określającej zadłużenie uzależnione jest od wydania nie tylko decyzji określającej ustawodawstwo właściwe, lecz także decyzji określającej obowiązek podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, bowiem nie każdy obowiązany jest do odprowadzania składek. Wszczynanie więc postępowania w sprawie określenia należnych składek, a następnie wydanie spornej decyzji, w oparciu o nieprzeprowadzenie postępowania związanego z ustaleniem podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, stanowi rażące naruszenie prawa.

Po jego wniosku z dnia 06.06.2022 r., Organ rentowy w dniu 8 lipca 2022 r. wydał decyzję dotyczącą obowiązku podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Polski. Od powyższej decyzji złożył odwołanie, a sprawa nadal jest w toku. Tym samym działanie Organu rentowego jest przedwczesne.

W jego ocenie nie wystarczającym dowodem na przypisanie mu mienia dłużnika składek, są dokonane z urzędu przez Organ rentowy na jego koncie płatnika składek przepisy zaległości, które są konsekwencją zaliczania dokonywanych przez niego opłat na wcześniejsze okresy, co w konsekwencji powoduje powstanie zadłużenia na obecnym etapie.

Na końcu wskazał, że jego składki, mając na uwadze treść art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13.11.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych uległy przedawnieniu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych,

Wskazał, że bezsporny jest fakt uprawomocnienia się decyzji z dnia 13.12.2019 r. nr (...) stwierdzającej, że odwołujący z tytułu prowadzenia działalności na własny rachunek od 01.02.2015 r. do 30.11.2017 r. podlega ustawodawstwu polskiemu. Sąd Okręgowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 28.07.2020 r. oddalił bowiem odwołanie M. G. (1) od tej decyzji a Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 4.02.2021 r. oddalił apelację M. G. (1) od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach.

Dalej podniósł, że decyzja ustalająca ustawodawstwo właściwe dla ubezpieczonego w danym okresie zawiera w sobie implicite rozstrzygnięcie o podleganiu przez ubezpieczonego ubezpieczeniom społecznym w danym państwie członkowskim. Wskazuje na to samo brzmienie przepisu art.11 ust. 1 rozporządzenia PE i Rady (WE) nr 883/2004, który mówi o podleganiu ustawodawstwu, tj. podleganiu ubezpieczeniom społecznym w świetle tego właściwego ustawodawstwa. Dlatego też po wydaniu decyzji w przedmiocie ustalenia ustawodawstwa polskiego jako właściwego, decyzja ustalająca okresy podlegania ubezpieczeniom społecznym w Polsce wydawana jest wyłącznie na wniosek ubezpieczonego, tj. w sytuacji, gdy zaistnieje spór między ubezpieczonym/ płatnikiem składek a organem rentowym. Argument więc o tym, że wydanie decyzji w przedmiocie zadłużenia z tytułu obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, FP, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz GŚP było przedwczesne jest niezasadny.

Uznanie tego argumentu prowadziłyby do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania wskutek konieczności wydania decyzji, której treść jest w związku z rozstrzygnięciem kolizji systemów zabezpieczenia społecznego przesądzona. Dawałoby to też pole do celowego przedłużania postępowania w celu doprowadzenia do przedawnienia należności z tytułu składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne. Byłoby to niekorzystne tak dla organu rentowego, jak i dla ubezpieczonego, którego zadłużenie oraz wysokość odsetek narastałyby (w przypadku zawieszenia postępowania w przedmiocie ustalenia zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i tak nie doszłoby do przedawnienia należności), zwłaszcza w zakresie odsetek za zwłokę. Przede wszystkim jednak w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą okresy, za które nie opłacano składek na ubezpieczenia społeczne, także z powodu ich przedawnienia nie są okresami składkowymi, w przeciwieństwie do okresów, za które nie opłacono składek za pracowników. Mogłoby to pozbawić odwołującego części okresów składkowych niezbędnych do uzyskania w przyszłości gwarancji uzyskania emerytury w najniższej wysokości.

Następnie wskazał, że zarzut dokonania z urzędu korekt na koncie odwołującego przez organ rentowy jest niezasadny. Ustawodawca przewidział bowiem możliwość działania organu rentowego z urzędu w przypadku bezczynności płatnika składek. Odwołujący wbrew swoim twierdzeniom nie miał wyłącznie statusu ubezpieczonego, ale jako prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą był jednocześnie płatnikiem składek na własne ubezpieczenie i ubezpieczonym. Jako na płatniku składek ciążył na nim obowiązek terminowego składania prawidłowych deklaracji rozliczeniowych, podobnie jak obowiązek terminowego opłacania składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, FP, FS i FGŚP w prawidłowej wysokości.

Zarzut przedawnienia składek na ubezpieczenia też jest niezasadny. Od dnia bowiem złożenia przez odwołującego wniosku o ustalenie ustawodawstwa właściwego do dnia uprawomocnienia się decyzji z dnia 13.12.2019 r. tj. wydania wyroku z dnia 04.02.2021 r. Sadu Apelacyjnego w Białymstoku w sprawie III AUa 650/20., nastąpiło zawieszenie biegu przedawnienia tych składek. Decyzja bowiem z dnia 13.12.2019 r. ustalająca, iż z tytułu prowadzenia działalności na własny rachunek od 01.02.2015 r. do 30.11.2017 r. M. G. (1) podlega ustawodawstwu polskiemu nie tylko rozstrzygała zbieg (kolizję) systemów zabezpieczenia społecznego dwóch państw członkowskich Unii Europejskiej (polskiego i słowackiego), ale też zawierała w sobie implicite ustalenie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym przez ubezpieczonego prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium RP. Obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym co do zasady zaś rodzi też obowiązek opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. W związku z powyższym, nie było obowiązku wszczynania i przeprowadzania postępowania w przedmiocie ustalenia podlegania przez M. G. (1) ubezpieczeniom społecznym oraz właściwej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w okresie od 01.02.2015 r. do 30.11.2017 r. Potwierdził to SN m.in. w wyroku z dnia 28.04.2021 r., II USKP 49/21.

Odnośnie czasokresu zawieszenia okresu przedawnienia składek, to organ rentowy wskazał jeszcze, że na uwagę zasługuje fakt, iż w sprawie M. G. (2) prowadzone były dwa postępowania dotyczące podlegania przez niego ubezpieczeniom społecznym w okresie od 01.02.2015 r. do 30.11.2017 r. Pierwsze z nich, zainicjowane wnioskiem z III 2015 r. dotyczyło tymczasowego ustalenia ustawodawstwa właściwego w trybie art. 16 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z 16.09.2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, które kończyło uzgodnienia ustawodawstwa właściwego między instytucjami ubezpieczeniowymi Polski i Słowacji w trybie porozumienia, nie mające formy decyzji administracyjnej. Drugie postępowanie w przedmiocie wydania decyzji ustalającej ustawodawstwo właściwe zostało zainicjowane wnioskiem Pana M. G. (1) z dnia 07.10.2019 r., który wpłynął do ZUS 14.10.2019 r. To postępowanie zostało zakończone wydaniem decyzji z dnia 13.12.2019 r., która uprawomocniła się w dniu 04.02.2021 r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zaważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego uznać nie można było.

W sprawie mianowicie nie doszło do naruszenia wskazanych przez odwołującego na przepisów prawa. Nie doszło też do przedawnienia składek, a organ rentowy miał prawo do przepisania opłaconych później składek na wcześniej wymagalne. Trzeba na wstępie podkreślić, iż kwestia podlegania przez odwołującego się z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej ustawodawstwu polskiemu została ostatecznie rozstrzygnięta prawomocną decyzją organu rentowego z dnia 13.12.2019 r. Sąd Okręgowy w Suwałkach oddalił bowiem wyrokiem z dnia 28.07.2020 r. odwołanie M. G. (1) od tej decyzji, a Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 04.02.2021 r. apelacją od tego wyroku. Podnoszone więc przez odwołującego się kwestie, że powinien podlegać ustawodawstwu słowackiemu nie mogą odnieść w niniejszej sprawie żadnego rezultatu. Sąd w niniejszej sprawie jest już bowiem związany prawomocnymi ustaleniami decyzji z dnia 13.12.2019 r. Implikuje to natomiast rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie. Zgodzić się mianowicie należy z organem rentowym, że decyzja ustalająca ustawodawstwo właściwe dla ubezpieczonego w danym okresie zawiera w sobie implicite rozstrzygnięcie o podleganiu przez ubezpieczonego ubezpieczeniom społecznym w danym państwie członkowskim, bowiem wskazuje na to brzmienie przepisu art.11 ust. 1 rozporządzenie PE i Rady (WE) nr 883/2004, który mówi o podleganiu ustawodawstwu, tj. podleganiu ubezpieczeniom społecznym w świetle tego właściwego ustawodawstwa. Dlatego też po wydaniu decyzji w przedmiocie ustalenia ustawodawstwa polskiego jako właściwego, decyzja ustalająca okresy podlegania ubezpieczeniom społecznym w Polsce wydawana jest wyłącznie na wniosek ubezpieczonego bez potrzeby wydawania jej przez organ rentowy z urzędu. Argument więc, że wydanie decyzji w przedmiocie zadłużenia z tytułu obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, FP, Fundusz Solidarnościowy i Fundusz GŚP było przedwczesne, nie może być uznany za uzasadniony. Gdyby przecież przyjąć stanowisko odwołującego się często dochodziłoby do przedawnienia należności z tytułu wskazanych wyżej składek. Wszakże sprawy o ustalenie ustawodawstwa właściwego dla ubezpieczonego mogłoby trwać dłużej niż pięcioletni okres przedawnienia należności z tytułu składek. Poza tym oczywistym jest, że decyzja z dnia 13.12.2019 r. ustalająca podleganie odwołującego się ustawodawstwu polskiemu była wydana w związku z prowadzeniem przez niego pozarolniczej działalności gospodarczej. Prowadzenie zaś pozarolniczej działalności gospodarczej zawsze rodzi obowiązek opłacenia składek na ubezpieczenia społeczne. Tym samym oczywistym jest, że odwołujący się podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu.

Słusznie wskazał organ rentowy na potwierdzenie takiego stanu rzeczy wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2021 r., III USKP 49/21, stosowanie do którego skuteczna jest decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalająca wysokość zadłużenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, po wydaniu ostatecznej decyzji ustalającej dla tej osoby jako właściwego polskiego ustawodawstwa z zakresu ubezpieczeń społecznych, choćby została uchylona decyzja wydana przez organ rentowy innego państwa, jeżeli organ ten nie zmienił swojego stanowiska i nie doszło do rozbieżności między tym organem a polskim organem rentowym.

Jak się wydaje takie stanowisko uzasadnia też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.01.2017 III UK 50/16, który stwierdził, że instytucja państwa członkowskiego, w którym miejsce zamieszkania ma osoba wykonująca w różnych państwach członkowskich pracę najemną i pracę na własny rachunek, wydaje – po przeprowadzeniu procedury uzgodnień między właściwymi instytucjami – decyzję ustalającą, że po określonym w niej dniu do wymienionej osoby ma albo nie ma zastosowania system zabezpieczenia społecznego tego państwa, a nie decyzję wskazującą ustawodawstwo innego państwa jako właściwe (art. 13 w związku z art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/04 z dnia 29.04.2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego).

Decyzja więc organu rentowego o podleganiu ustawodawstwu polskiemu, osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą jest w istocie decyzją o podleganiu takiej osoby obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu. Należności zatem odwołującego się z tytułu tych składek za okres od lutego 2016 roku nie uległy przedawnieniu. Dotyczy to oczywiście i składek na ubezpieczenie zdrowotne FPiGS oraz FGiP (art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Zgodnie bowiem art. 24 ust. 5 f ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w przypadku wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania

ubezpieceniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia, bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna. Decyzja w przedmiocie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom została wydana wszakże 13.12.2019 r., a w niniejszej sprawie zaległość jest stwierdzona od lutego 2016 r., zaś podleganie odwołującego się ubezpieczeniom społecznym od 1.02.2015. Nie miało zatem 5 lat od daty wymagalności należności z tytułu składek. Stosowanie bowiem do art. 24 ust. 4 ustawy należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagane.

Sąd w niniejszej sprawie zawiesił postępowanie do czasu zakończenia postępowania w sprawie III U 322/22 Sądu Okręgowego w Suwałkach, w której Sąd ten oddalił odwołanie M. G. (1) od decyzji organu rentowego z dnia 8.07.2022 r. w przedmiocie stwierdzenia, że M. G. (3) podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w dniach od 1.02.2015 r. do 30.11.2017 r. albowiem skoro już postępowanie w takiej kwestii zostało wszczęte to należało poczekać na jego zakończenie.

Z uwagi więc na to, że odwołujący się podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w Polsce i należności z tytułu składek nie uległy przedawnieniu organ rentowy stosownie do art. 48 § 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych mógł z urzędu sporządzić deklaracje zgłoszenia odwołującego się do ubezpieczeń społecznych, co też uczynił. Stosownie zaś do § 11 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18.04.2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczenia składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 78, poz. 465 ze zm.), był uprawniony do rozliczenia należności z tytułu składek. Odwołujący się nie kwestionował wysokości samych kwot zaległości z tytułu składek, stąd mając na uwadze powyższe, decyzję należało uznać za słuszną. W związku z tym odwołanie na podstawie art. 477¹⁴, 1 kpc podlegało oddaleniu.

O kosztach w sprawie Sąd orzekł na podstawie art. 98 §1i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i 102 kpc oraz § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 265 ze zm.). Zasadzając więc od odwołującego się jako przegrywającego sprawę tylko kwotę 180 zł miał na uwadze, że w sprawie, stosownie do art. 102 kpc, zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek. W takiej sytuacji sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W judykaturze Sądu Najwyższego podkreśla się jednolicie, że przepis ten urzeczywistnia zasadę służebności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Nieskonkretyzowanie w nim przez ustawodawcę „wypadków szczególnie uzasadnionych” oznacza, że sądowi rozstrzygającemu sprawę została pozostawiona ocena, czy całokształt okoliczności powala na uznanie, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek przemawiający za nieobciążeniem strony przegrywającej spór kosztami procesu w całości lub w części.

W sprawie więc trzeba zważyć na jej charakter, przejawiający się w obiektywnym przekonaniu odwołującego się, że nie podlegał o ustawowemu polskiemu za okres ustalonego jego zadłużenia od miesiąca lutego 2016 r. do listopada 2017 r. oraz że w stosunku o tych składek nastąpiło przedawnienie. Tylko w tym zakresie skarżył on merytorycznie decyzję, poza jeszcze dwoma miesiącami 2022 r., tj. marcem i kwietniem tego roku, nie określając, z jakich powodów te dwa miesiące skarży. Zadłużenie zatem, jakie skarżył, jak to wskazał organ rentowy w zaskarżonej decyzji, nie będzie przy tym wynosiło łącznie kwoty (...)zł za łączny okres od lutego 2016 r. do kwietnia 2022 r. Determinuje to więc wartość przedmiotu zaskarżenia, a tym samym też i szczególnie uzasadniony wypadek.